

C/2024/1677

4.3.2024

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 8 listopada 2023 r. w sprawie
T-282/22 Mazepin/Rada, wniesione w dniu 18 stycznia 2024 r. przez Dmitra Arkadievicha Mazepina**

(Sprawa C-35/24 P)

(C/2024/1677)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dmitry Arkadievich Mazepin (przedstawiciel: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, avvocati, oraz T. Marembert, A. Bass, adwokaci)

Pozostali uczestnicy postępowania: Rada Unii Europejskiej, Republika Łotewska

Rada

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/397 z dnia 9 marca 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi⁽¹⁾;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/396 z dnia 9 marca 2022 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających⁽²⁾ w zakresie, w jakim nazwisko skarżącego zostało wymienione w wykazie osób i podmiotów, do których mają zastosowanie owe środki ograniczające;
- tytułem ewentualnym, uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Rady kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie zarówno w pierwszej instancji, jak i w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi pięć zarzutów.

Po pierwsze, Sąd błędnie ocenił zakres swojej kontroli sądowej, dopuszczając się szeregu naruszeń prawa i wypaczając okoliczności faktyczne.

Po drugie, Sąd naruszył prawo, interpretując kryterium g) w ten sposób, że wyrażenie „zapewniający istotne źródło dochodów rządowi Federacji Rosyjskiej” obejmuje sektory gospodarki, a nie przedsiębiorców, do których się ono odwołuje. Brak uzasadnienia.

Po trzecie – naruszenie i błędna interpretacja art. 2 ust. 1 lit. g) decyzji Rady 2014/145/WPZiB⁽³⁾, zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2022/329⁽⁴⁾, oraz art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014⁽⁵⁾ zmienionego rozporządzeniem Rady 2022/330⁽⁶⁾. Posiłkowo – zarzut niezgodności z prawem i niemożności stosowania na podstawie art. 277 TFUE, art. 2 ust. 1 lit. g) decyzji Rady 2014/145/WPZiB, zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2022/329, oraz art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 zmienionego rozporządzeniem Rady 2022/330.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 80, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 80, s. 1.

⁽³⁾ Decyzja Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2014, L 78, s. 16).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 50, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2014, L 78, s. 6).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/330 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 51, s. 1).

Po czwarte – naruszenie i błędna interpretacja pojęcia „źródła dochodów” i „istotnych źródeł dochodów” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. g) decyzji Rady 2014/145/WPZiB zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2022/329 oraz art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 zmienionego rozporządzeniem Rady 2022/330. Przeinaczenie okoliczności faktycznych i dowodów. Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych i obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 296 TFUE i art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości z uwagi na niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie. Odwrócenie ciężaru dowodu.

Po piąte, Sąd naruszył i błędnie zinterpretował ogólne zasady prawa Unii, a w szczególności zasady równego traktowania i niedyskryminacji, orzekając, że kryterium g) nie jest dyskryminujące.
